

בית כנסת

★☆☆"בית יוסף"☆☆★

*** 2108 Ocean Parkway Brooklyn, N.Y. 11223 ***

נשיא: אלי לוי
מאת: הרב אהרן פרחי
פרשת אחרי מות+קדושים
מקום: חג'אז
הפטרה: ויהי דבר... הלדרוש
ח' אייר, תשפ"ג
עלון מספר 1139

הדלקת נרות 7:30 * שקיעה 7:48 * שיר השירים 7:00 ואח"כ מנחה ליל שבת * שחרית שבת 8:15
מנחה שבת 7:15 * מוצאי שבת 8:31, וע"פ רבנו תם 9:01 * זמן טלית 4:38 * שעה זמנית 80:00
עלות השחר 4:22 * נץ החמה 5:58 * מנחה חול 7:30 * ערבית מנין מוקדם 6:46
צאת הכוכבים 8:26 * סוף זמן קריאת שמע 8:22 * סוף זמן עמידה 9:42 * חצות היום והלילה 12:53

המעוניין ליצור קשר עם הרב אהרן פרחי: (646) 552-3412

המעוניין לתרום לעלון שבועי זה ישלח את תרומתו ל:

VaAD Tehilim Torah, c/o R' A. Farhi
2415 Ocean Parkway, Brooklyn NY 11235

נא לא לעיין בעלון זה בשעת התפילה או קריאת התורה

פרשת אחר מות:

הפסוק אומר: "ונתן אותם על ראש השעיר החי" וכו'. ויש לשאול: למה אמר הכתוב: "ונתן אותם על ראש השעיר"? וכי העוונות הם נתפשים ביד, כפי שיאמר עליהם, ונתן אותם על ראש השעיר? אלא יש כאן הבטחה מה', שאם יעשו ישראל תשובה, מיד כל עוונותיהם מסתלקים מישראל, וכאילו נתונים הם על ראש השעיר, והולכים למקום שלא יזכרו עוד, וכל זה יהיה בכוח "שם מפורש" שקורא אותו הכהן הגדול ביום הכפורים, ואחר הויודי בא "איש עתי", שיהיה מוכן לכך מיום אתמול ולוקח השעיר, ואם חלה השעיר, ואפילו בשבת, היה מרכיבו על כתפיו, ואפילו נטמא האיש העתי הזה, יכנס למקדש בטומאה, כדי להוליך השעיר לעזאזל. והאיש הזה צריך שיהיה "כהן" והאיש הזה צריך שידע שהגיע זמנו למות בתוך אותה שנה, שהרי הנושא הזה אינו משלים שנתו, לכן הכהן הגדול ברוח הקודש היה בוחר באיש זה. וה' ישמרנו אמן.

פרשת קדושים:

התורה מזהירה על לשון הרע ואומרת: "לא תלך רכיל בעמך". התורה מזהירה אותנו שלא לדבר לשון הרע על אחרים, ואמרו חז"ל: יש לך אדם שחוטא בשמים

ואינו חוטא בארץ, ויש חוטא בארץ ואינו חוטא בשמים, אבל מי שמספר לשון הרע חוטא בשמים ובארץ, שנאמר: "שתו בשמים פיהם ולשונם תיהלך בארץ". הביאור הוא: כי האדם הוא סולם מוצב ארצה וראשו מגיע השמימה, כי הוא מורכב מגוף ונשמה יחד, ככתוב: "וייצר ה' אלוקים את האדם עפר מן האדמה, ויפח באפיו נשמת חיים". וכמו שהסולם רגליו מונחות על הארץ ומתלכלכות בעפר, כן האדם מצד גופו. אבל ראשו, כלומר נשמתו, מגיעה השמימה, ומלאכי ה' עולים ויורדים בו. מי זה בו? באדם, בסולם זה. הנה ה' מוריד ההשפעה מהעולם העליון, מעולם המלאכים, עד לסולם שלנו, אבל התחלת ההשפעה עולה מלמטה למעלה על ידי מעשיו של האדם, הן לטב הן למוטב, ואמרו חז"ל: כל העושה מצוה אחת בורא מלאך אחד, וכל תיבה אחת שלומד היהודי בדברי תורה בוראת מלאך, והם הם המלאכים העולים ויורדים בו. כלומר, מעשים טובים של האדם עולים מלמטה למעלה, ויורדים חזרה אליו מלמעלה בהשפעה טובה וברכה למטה בארץ. וה' ישמרנו אמן.

פרפראות על הפרשה

"ואיש איש מבני ישראל... אשר יצוד ציד חיה... וכסהו בעפר": לפי שהנפש תלויה

בדם ככתוב: כי הדם הוא הנפש, ולכן ראוי לנו לכסות הנפש ולהסתירו מעין רואיו טרם שנאכל הבשר. אבל בבהמה לא נצטוונו כן, לפי שדם הבהמה ניתן לקרבן לכפרה על נפשותינו, ואי אפשר לכסותו, ואחר שכן הוא רצתה התורה לחלק לנו בין מקודשין לחולין ככתוב בדם הבהמה: על הארץ תשפכנו כמים.

פרפואות על מסכת אבות

רבי שמעון אומר: שלושה אכלו על שולחן אחד ולא אמרו עליו דברי תורה, כאלו אכלו זבחי מתים. נקט שאכלו בלשון עבר ולא אמר שאוכלים, משום שאמרו חכמנו ז"ל: אין משיחין בשעת הסעודה שמא יקדים קנה לו שט, לכן באמצע האכילה אי אפשר לדבר דברי תורה רק אחר שאכלו. ואם גם אז לאחרי שסיימו לאכול לא אמרו על השולחן דברי תורה כאלו אכלו זבחי מתים. ויש שהסבירו, כי שלושה שותפים יש באדם: ה' - אביו - ואמו - וכאשר יושב לאכול, שלשתם מצטרפים ואוכלים על שולחן אחד, וכשאינו אומר דברי תורה על השולחן, שהוא מזון הנפש שהוא חלק ה', רק עוסק במזון שני החלקים הנשארים שהם חלק אביו ואמו, שהוא הגוף הכלה והנפסד, אז נחשב כאוכל זבחי מתים, אבל חלק ה' שהוא החיים של אדם לא נהנה מן הסעודה בדברי תורה.

היסטוריה בקצרה: 120 שנה אחרי

החורבן 200 למנינם

רבי מאיר אפילו היה חולק על דברי חבריו בהלכה, עם כל זה לא עבר על דברי חבריו, ואמר רבי שמעון בן אלעזר תלמידו: פעם אחת חש רבי מאיר במעיו בשבת ובקשנו לטרוף לו יין ושמן, ולא הניחנו. אמרתי לו: רבינו, דבריך שאתה מתיר דבר זה בשבת ייבטלו בחיידך? אמר לו: אף על פי שאני מתיר, הואיל וחברי אוסרים, לא מלאני לבי לעבור על דבריהם. וכל דבר שהיה מחמיר על עצמו היה מתיר לאחרים. והיה אומר: קודם שתבלע האוכל תלעס אותו טוב בשיניך ואחר כך תבלענו, ואחר האכילה תרבה פסיעותיך, כלומר תלך, אז

לא תראה חולי בחיידך. אמר רבי יוסי בן חלפתא על רבי מאיר: רבי מאיר אדם קדוש, אדם גדול, אדם צנוע. ואמר תלמידו רבי שמעון בן אלעזר: מקלו של רבי מאיר היה בידי, וממנו למדתי דעת והשכל, כי כליו של הרב משפיעין על המשתמש בהם. רוב תורתו של רבי מאיר קיבלה מרבו רבי עקיבא, והוא שמינה אותו לראש ישיבה, והיה הגדול בחכמה ובשנים מכל תלמידי רבי עקיבא, ואמרו חז"ל: סתם משנה שלא מוזכר בה שם חכם, היא של רבי מאיר, וכל מקום שאומרים: אחרים אומרים, הן השמועות שקיבל מאלישע בן אבויה שנקרא שמו בלשון: אחר. מעשה ששלח רבי מאיר תלמידו להביא לו יין מן הכותים, מצאו אליהו הנביא ואמר לו: אסור לשתות יין מן הכותים, לפי שהיו עובדים את דמות היונה שהעמידה בראש הר גריזים.

הדרך לרפואה ולבריאות

עם הזמן, ריאותיו של המעשן אינן יכולות לקבל מספיק חמצן, לפי שהקולטנים (הנדיות) של החמצן שבריאותיו נפגמו, ואז חולה במחלת נפחת הריאות (אנפיזמה). מחלה זאת נקראת בעולם הרפואה "החי המת"... כלומר, אדם בריא בגופו אבל אין לו אויר, רוצה אויר ואינו יכול לקבלו. וגדולי ישראל בדור הקודם יצאו בתוקף נגד העישון, ועתה נוספו אליהם גדולי דורינו שליט"א, ועוד הוסיפו משנה תוקף בהתנגדותם לעישון, כאשר התבררה גודל הסכנה והרס הגוף הנגרמים מן העישון. וכאשר התריעו על כך גדולי הדור בקריאתם הנרגשת לצעירי הצאן לבל ירגילו עצמם חלילה בהרגל הרע הזה של עישון הסיגריות, וכלשונם: "הננו פונים בזה להיקרים והחביבים צעירי עמנו שעדיין אינם קשורים להרגל הרע הזה שסופו יכול להיות גרוע מאוד, והוא הרגל עישון הסיגריות. אנא, אחינו, אל תרעו לעצמכם ולסביבתכם ואל תרגילו עצמכם בזה, כי תורתנו הקדושה היא תורת חיים "וחי בהם" וחפץ השם שכל אחד ישמור

בריאותו בכדי שנוכל לעבוד אותו, וח"ו מלהקל ראש בענין שמירת הבריאות, ובפרט ועל אחת כמה וכמה בדבר שלדעת הרופאים הוא מזיק ממש".

דברי מוסר: כפוי טובה

הפסוק אומר: "משיב רעה תחת טובה לא תמוש רעה מביתו". על כל אדם חובה לקבל עליו אם קבל כל דהוא טובה מחברו, שתהא חקוקה בלבו תמיד כל הימים ולא לעשות אתו שום רעה, ולשלם לעושה הטובה ככל הבא מידו, אפילו אם עשה לו גם כן רעה. הרעה תשכח והטובה לא תשכח. כי צריך שיהא באדם מדעת קונו. ככתוב: גם אלה תשכחנה - שהוא מעשה העגל, ואנכי לא אשכחך - שהיא קבלת התורה כששמעו על הר סיני הפסוק "אנכי ה'". וצא ולמד ממשה רבינו, שלא היכה את היאור ואת העפר לפי שקבל טובה מהם, וכן לא נקם משה נקמת מדין לפי שגדל עמהם. עוד אמרו: כל הפותח פתח לחברו, חייב בכבודו יותר מאביו ואמו אתה מוצא באליהו הנביא שלא החיה את אבותיו כמו שהחיה את בן הצרפתי. וגם אלישע החיה את בן השונמית ומסר נפשו על אכסניא שלו. ואם כל כך חייב להחזיק טובה לחברו על פת לחם, כל שכן, אם קבל ממנו טובה רבה, בגשמיות וברוחניות והפרישו מדרך רעה. ואם לא הכיר טובתו ולא נהג בו כבוד, הרי זה קרוי כפוי טובה. וכל שכן כמה חייבים אנחנו לפני ה' שגומל עמנו חסדים תמיד ובכל רגע, וכמה חייבים לעשות רצונו ולקיים מצוותיו וה' ישמרנו אמן.

יום השואה הוא מועד לאומי חשוב מאוד
לפני שמונים שנה, במשך שש שנים שהחלו בשנת 1939 והסתיימו בשנת 1945, שנים אלו היו שנים של חושך על פני תהום, בהם השנאה לעם ישראל לא הייתה כמוה בהיסטוריה של עם ישראל מאז היותנו לעם על פני האדמה. השנאה הזאת התפרצה למימדים מפלצתיים על ידי הנאצים ועוזריהם, שכילו באכזריות קרה ומחושבת מליוני יהודים, אנשים נשים

וטף, זקנים עם נערים, קהילות שלמות נשחטו, נשרפו, נחנקו ונרצחו באכזריות ובכל מיני מיתות משונות ואכזריות. פעם אחת כתבה אשה אחת לרבי מליובאוויטש קודם הפסח, שהיא רוצה להוסיף עוד כסא ריק בשולחן ליל הסדר, זכר לקורבנות השואה, כדי לחנך את ילדיה. השיב לה הרבי: אל תוסיפי כיסא ריק, תוסיפי כיסא מלא, בעוד יהודי שישב איתכם בשולחן. היטלר ימח שמו רצה שיהיה פחות יהודי אחד בעולם. הניצחון שלנו הוא שיהיה עוד יהודי בעולם, עוד יהודי שירגיש שהוא יהודי, שיתגאה בכך, שאופן חייו יהיו יותר יהודיים, וינהג על פי תורתנו וקיום מצוותיה. אחד הרבנים האדמורים ניצולי שואה אמר פעם: לדבר אחד אני מתגעגע בשואה, כשצעדנו יחד בצעדת המוות, היינו כולנו מגולחים למשעי, צעדנו אחד לצידו של השני, ואף אחד לא ידע האם האיש שצועד לצידו הוא ליטאי, או חסידי, או מאיזו קהילה הוא, אף אחד לא ידע שאני אדמו"ר, שילבנו זרועות כדי להתחמם יחד בקור המקפיא ולשמור על חום גופו אחד של השני, לזה אני מתגעגע.

מגדולי ישראל: רבי יעקב שאול אלישר

1817-1906

בשנת 1899 נתקבלה הידיעה בירושלים, כי "וילהלם" קיסר גרמניה עושה את דרכו לירושלים. מיד הוחל בשינוי פני העיר לכבודו, והוקמו כבישים חדשים ושערי כבוד. ביי"ג בחשון נראה הקיסר בשערי ירושלים, רכוב על סוס לבן, ומאחוריו שריו ומלווי הכבוד מטעם הפחה. רוב היהודים התפללו באותה שבת כותיקין כדי לראות את פני הקיסר ולברך: "ברוך שחלק מכבודו לבשר ודם". שני רבני ירושלים, החכם באשי הרב אלישר והרבי שמואל סלנט קיבלו את פניו כשפרי תורה בידיהם. הקיסר לא הסתיר את התפעלותו ואמר: שמח אני לעבור באותה דרך בה עבר אבי לפני שלושים שנה, שמח אני על קבלת הפנים החביבה, בה קבלוני הרבנים וקהילת ירושלים, ותודתי נתונה לכם על

ולע"נ אביו המנוח אליהו בן שמחה ע"ה
אמן. *** האחים המבורכים האדונים
למשפחת חלבי עזר, דוד, שארלי,
אסטיללה וארלית לברכה ולהצלחה עם כל
משפחותיהם ולע"נ אחותם צוניה בת רחל
ע"ה אמן. *** האחים המבורכים האדונים
למשפחת עציץ סמי, סימור ורינה לברכה
ולהצלחה עם כל משפחותיהם ולע"נ
אביהם המנוח עובדיה בן רינה ע"ה אמן.
*** האדון טובי כהן ואשתו הגברת שילה
ובניהם לברכה ולהצלחה ולע"נ אביה
המנוח אברהם בן בדיעה ע"ה אמן. ***
האחים המבורכים ג'ק, ג'ווי, ריזי, ווירא
ולינה למשפחת סרדאר לברכה ולהצלחה
ולע"נ אדונתם אמס רחל בת אלוירה ע"ה
אמן. *** האדון נסים קצאב הכהן ואשתו
הגברת מאגי ובניהם לברכה ולהצלחה
ולע"נ אמו אודית פרידה בת צופיה ע"ה
אמן.

בעל המכולת אברהם כהן:
Cohen's Mini Market
902 Ave U Brooklyn N.Y.
מקבל Food Stamp
(347) 348-9779

בעלת בית המרקחת
הגברת ויויאן ג'ק כבאריתי,
מקבלת כל סוגי ביטוחי הבריאות,
משלוח תרופות חינם עד הבית
2934 Ave R * (718) 758-4800

התרומות בשבוע זה הסתכמו לסך של \$1,300.
ותזכו למצוות אמן.

מספר המבקרים הגיע ל-153,900,
+1100 מבקרים מהעלון הקודם.

**כל מי שיכול לתרום לעלון זה
יבורך מפי עליון אמן.**

www.BethYosef.com

כך. באותה שבת בשעות אחר הצהרים
הזמין הקיסר את נכבדי העיר למסיבה. גם
רבני העיר נקראו אליה. בפקחותו הרבה
הצליח רבי יעקב להימנע מלאכול את
המאכלים והמשקאות שהוגשו לאורחים,
ובלי לעורר תשומת לב. הקיסר אשר רחש
לו כבוד רב, נגש אליו והעניק לו בעצמו
סיגריה. רבי יעקב נקלע לבעיה חמורה.

דינים

1 - הטס במטוס מעיר לעיר או ממדינה
למדינה, וזמן הטיסה שבעים ושתיים
דקות, צריך לברך ברכת הגומל בשם
ומלכות, מפני שגם טיסה במטוס נחשבת
בכלל הולכי מדברות.

2 - בכל חולי צריך לברך הגומל אפילו אינו
חולי של סכנה ולא מכה פנימית, אלא כל
שעלה למיטה וירד, צריך לברך, ולכן מי
שנפל למשכב והיה רתוק למיטתו אפילו
יום אחד, אפילו היה חולה שאין בו סכנה,
כגון שקיבל חוס גבוה וכיוצא בזה, חייב
בברכת הגומל, ואין צריך שיהיה רתוק
למיטתו שלושה ימים.

3 - מי שעבר ניתוח שבר או טחורים
וכדומה, צריך לברך ברכת הגומל לאחר
שיתרפא, כיון שכל ניתוח קשור עם סכנה,
לפי שיש מקרים שגם בהרדמה היו טעויות
ולא התעוררו, ולכן צריך לברך הגומל.

4 - מי שעבר ניתוח, והרופא אמר שהצליח,
וחזר המנותח לתפקד כראוי, מברך הגומל,
אף על פי שיש בגופו תחבושת לספוג את
המוגלה. אבל אם החולה לא נתרפא עדיין,
ורק התאמץ ויצא מביתו כדי להתפלל
בבית הכנסת בציבור, לא יברך הגומל אלא
עד שיתרפא לגמרי.

התורמים לעלון זה

*** האדון ג'ווי מרדכי אללחם הכהן
ואשתו הגברת ליליאן ובניהם והוריהם
לברכה ולהצלחה אמן. *** האדון אלפונס
קובאני ואשתו הגברת גולדה ובניהם
לברכה ולהצלחה אמן. *** האדון אסלאן
זיאת ואשתו הגברת פרידה ובניהם לברכה
ולהצלחה אמן. *** האדון טיד לוי ואשתו
הגברת סיליא ובניהם לברכה ולהצלחה